



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

II. De obitu Nectarii & Joannis ordinatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

tunc temporis præsidebant, Romanæ quidem Damasus, Alexandrinæ vero Theophilus. Hierosolymitanam Ecclesiam Joannes, Antiochenam Flavianus regebat. Constantinopoli vero quæ junior Roma dicitur, Sacerdotium gerebat Nectarius, sicut in superiore libro à nobis commemoratum est. Cæterum corpus Theodosii allatum Constantinopolim iisdem Consulibus, die sexto Idus Novembris, Arcadius ejus Filius solenni exequiarum honore profectus est. Nec multo post ante diem quintum Calendas Decembris, exercitus qui unâ cum Imperatore Theodosio bellum contra tyrannum gesserat, advenit. Cum igitur Imperator Arcadius pro more exercitui obviam profectus esset extra portas, milites Rufinum præfectum Prætorio interfecerunt. Quippe is in suspicionem affectatæ tyrannidis venerat: & Hunni, quæ barbara gens est, ab illo evocati immisitque in Romanum solum credebantur. Nam sub idem tempus Armeniam & quasdam Orientis provincias excursionibus vastaverant. Eadem porro die qua Rufinus necatus fuerat, Novatianorum Episcopus Martianus ex hac luce migravit, eique in Episcopatu successit Sisinnius, cujus etiam supra fecimus mentionem.

CAP. II.

De obitu Nectarij, & Joannis ordinatione.

BREVI post tempore Nectarius Constantinopolitanus Episcopus extremum diem obiit, Cæsario & Attico Consulibus, quinto Calendas Octobris. Statim igitur de ordinando Episcopo contentio exorta est, aliis alium postulantes. Cumque hac de re Consilium sæpius inritum fuisset, placuit tandem ut Joannes Antiochenus Ecclesiæ Presbyter Antiochia accerseretur. Fama enim de illo increbruerat, eum Doctrinâ simul & eloquentiâ pollere. Modico igitur temporis spatio interlapso, Imperator Arcadius communi omnium suffragio, Cleri videlicet ac populi, eum accersit. Utque ejus ordinationi plus accederet auctoritatis, ex Imperatoris mandato adfuerunt cum alii complures Episcopi, tum Theophilus Alexandrinus.

καὶ τρεῖς δὲ ἔτη χρόνος πρὸς ἐξήκοντα, ἐν μὲν τῇ βασιλευσῇ ῥώμῃ δάμασος· ἐν δὲ ἀλεξάνδρῃ θεόφιλος· τῶν δὲ αὐτῆς ταῖς ἐκκλησίαις ἰωάννης ἐκράτει φλαβιανὸς δὲ τὴν ἀντιοχείαν εἶχε· καὶ δὲ τὴν νέαν ῥώμην κωνσταντίνου νεκάρῳ· εἶχε τὸν θρόνον, καθὰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ἡμῖν ἰσόρηται· αὐτῆς δὲ τῆς ἐκκλησίας δόλω δ' νοεμβρίου μηνός, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ σῶμα θεοδοσίου κομιθεὶν, τῆς ἡμετέρας κηδεῖας δὲ ἰὸς ἐπίμα δ' ἐκράτει· εἰς μακρὰν δὲ μετὰ ταῦτα, τῇ εἰκάδι ἐβδόμῃ αὐτοῦ μηνός κ' φραγῶν παρῆν, ὁ αὐτοῦ βασιλεῖ θεοδοσίῳ καὶ τυράννῳ στρατῶν ὡς ἐν ὀβασίλει δ' ἐκράτει· καὶ τὸ εὐθύς τῶν πυλῶν ἀπήνεσε τῶν στρατῶν, τῶν καὶ οἱ στρατιῶται ῥεφῖνον τὸν ὑπαρχον δ' βασιλέως ἀπέκτειναν· ὑποπτεύετο γὰρ εἰς τυράννα δ' ὀβασίλει, καὶ δόξαν εἶχεν, ὡς αὐτῶν δὲ ἕνεκεν τὸ βάρβαρον ἔθνος Ἰππικῶν μὲν εἰς τὴν ῥωμαίων χώραν κ' γ' ἰστανίον ἐκείνο δ' καιρῶ δ' ἐμεινῆσαν τε κ' τινὰ μετὰ εὐχῆς καὶ ἰσχυροῦς καθ' ἡν μὲν ἐν ἡμέρᾳ ῥεφῖνον ἀνήρθε, καὶ αὐτὴν κ' ὅτιν ἡμετέρας ἰανῶν Ἰππικῶν μαρκιανὸς ἐτελεύτησε διαδέχεται τὴν ἐπισκοπὴν σισίνῳ, ὃ κ' ἡμετέρω ἐμνημονεύσαμεν.

Κεφ. 6.

Περὶ δὲ τελευτῆς νεκάρου, & ἰωάννου ἰστανίου.
Ολίγη δὲ διεβόλη χρόνος, καὶ καθὰ τὸ ὄψ' κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπαλείᾳ καισαρείας κ' ἀπὸ τῆς τῆς εἰκάδα ἐβδόμης τῆς Σεπτεμβρίου μηνός ἐν σπυρῶν αὐτῆς χειροτονίας ἐπίσκοπος ἐγένετο καὶ ἄλλων ἄλλων ἐπισημοῦν περὶ τῆς τελευτῆς πολλὰς πρὸς θεοῦ ἰστανίου τέλος ἐδόκησεν ἐκ τῆς ἀντιοχείας μετὰ τὸν ἰωάννην τὸν τῆς ἀντιοχείας πρὸς ἐβόλητον· ἰωάννην γὰρ ἐκράτει περὶ αὐτοῦ, ὡς εἴη δὲ αὐτῶν ἐν ταῦτα κ' ἐλόγηται· ὀλίγη δὲ διεβόλη σάβωος χρόνος, ἰστανίου μακροῦ ὄψ' πρὸς τὴν κληρέτε φημι κ' λαῶν, ὀβασίλει αὐτοῦ καὶ δὲ μετὰ τὸν περὶ δὲ τὸ ἀξίωμα τῆς χειροτονίας, παρῆσαν ἐκ βασιλείας πρὸς ἀμάθῳ πολλοὶ τε κ' ἄλλοι ἐπίσκοποι, καὶ δὲ ἡ δὲ τῆς ἀλεξάνδρῃας θεόφιλος.

ἄσιν ἀπεδὴν ἐπέθετο, διασύρει μὴν τὴν Ἰωάννην
 δόξαν· ἰσίδωρον δ' ἰσὺ αὐτῶ πρεσβύτερον
 πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι, ὃν πάντων
 ἠγάπα, ὅτι ἰσὺ αὐτῶ πρὸς κινδυνώδεις ἐπι-
 ταμίαι ἀνεδέξατο· πῶς ἦτο ἐστὶ λεκτέον· ἠνίκα
 ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, πρὸς τὴν τυραννὸν ἠλω-
 νίζετο μάξιμον, Θεόφιλος διαῖσιδώρως ξένια
 πεμπὼν βασιλεῖ, διασῆσ αὐτῶ ἐπιστολάς ἐνε-
 χειρίσειν, ἐντεταμένῳ πρὸς τὴν ἐκείνῳ τῶ
 κήσαντι κτὰ δῶρα ἐτάγραμματα τέτοις
 διακονέμενος ἰσίδωρῳ, καταλαβὼν τὴν ῥώ-
 μην, τὴν νίκη ἐφείδρουν· ἀλλ' ἐκ εἰς μακρὰν τὸ
 γνωόμενον ἔλλαθεν, ἀναγνώσας δ' συνόλους αὐτῶ
 τὰς ἐπιστολάς ἐπιπέψασθαι· ἔνεκεν ὁ ἰσίδω-
 ρος ἐν φόβῳ χυόμενος, ὡς εἶχεν, ἐπὶ τὴν ἀ-
 λεξάνδρειαν ἐφύγχε· αὐτὴ πρόφασις ἦν Θεο-
 φίλου τ' ἰσίδώρως ἀπεδῆσ· οἱ μὲν τοι κτ'
 τὰ βασιλείαι, τὴν Ἰωάννην προέκεμαν· ἐπειδὴ
 ἡ κατηγορίας κτ' Θεοφίλου πολλοὶ ἀνεκίνεον,
 βιβλία τε καὶ αὐτῶ ἄλλοι δὲ ἄλλην αἰτίαν
 τοῖς παρεσὼν ἐπισκόποις ἐδίδουσαν, ὁ πρὸς ὡς δ'
 βασιλικῶ κοίτων· ἐντεταμένῳ λαβὼν τὰς
 ἐγγράφους κατηγορίας, ἐπέδρξεν τῶ Θεοφίλω,
 ἐπιλογίην ἔχειν, ἢ χειροτονεῖν Ἰωάννην, ἢ τὰς
 καὶ αὐτῶ κατηγορίας εἰς ἐλεγχὸν ἀγεῖσ· ταύ-
 τα φοβηθεὶς ὁ Θεόφιλος, τὸν Ἰωάννην ἐχθρο-
 λόπος· χειροτονηθεὶς ἐν πρὸς τὴν τ' ἐπισκοπῆς
 ἱερωσιῶν, ἀνδρονίζεται τῶ εἰκάδι ἕκτη τῶ
 Φεβρουαρίου μηνός, ὑπαλείπει τῶ ἕξῃς, ἢ ἐπέε-
 λθεν ἐν μὴν τῶ ῥώμῃ ὁ βασιλεὺς ὀνώριος, ἐν
 τῶ τῶ κωνσταντίνης πόλει εὐτυχιανός, ὁ τότε τῶ
 βασιλέων ὑπαρχος· ἐπεὶ δ' ἐμφανῆς ὁ ἀνῆς,
 ὅς ὄν τε καλεῖται λόγων, καὶ ὅς ὄν πολλοῖς
 δεινοῖς ἀξίως ἐπέσειεν, ἀξίον ἠγεῖμαι μὴ σιγήσαι
 ταὐτῶν, ἀλλ' ὡς οἶόν τε τὰ διαμακρο-
 ῖσαν λεχθησόμενα συσεῖλαι, εἰπεῖν τε ὅθεν ἦν,
 καὶ ἐκ τίνων, καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν ἱερωσιῶν ἐκλή-
 ρῆσ· ὅπως τε ἀφῆρθη αὐτῆς, καὶ οἷς κτ' θάνατον
 ἐπιμῆθη μάλλον ἢ ἀφῆρθη.

Qui quidem summo studio laborabat, ut Ioannis quidem gloriam detere-
 ret, Isidorum vero Presbyterum suum
 ad Episcopatum urbis regie promove-
 ret. Hunc enim præcipuè diligebat, præ-
 pterea quod periculofum quoddam ne-
 gotium ipsius causâ suscepisset. Quo-
 nam vero illud fuerit, jam dicendum est.
 Dum Theodosius Imperator adversus
 Maximum tyrannum bellum gereret,
 Theophilus per Isidorum munera mit-
 tens ad Imperatorem, binas ei tradidit
 Epistolas, mandans ut Victorii munera
 simul ac literas offerret. Quibus man-
 datis obsequens Isidorus, cum Romam
 venisset, eventum belli expectabat. Ve-
 rum eas res diulaterè non potuit. Nam
 Lector qui eum concomitabatur, Epi-
 stolas clam surripuit. Quo factò conter-
 ritus Isidorus, illico aufugit Alexandri-
 am. Hæc fuit causa cur Theophilus Isi-
 doro tantopere studeret. Verum qui in
 Palatio erant, Joannem prætulèrunt.
 Et quoniam multî Theophilum accusa-
 bant, & libellos varia crimina continen-
 tes Episcopis qui tum aderant offeren-
 tibus, Eutropius Præpositus imperialis
 cubiculi, acceptos libellos ostendit
 Theophilo: eligere eum iubens utrum
 mallet, Joannemne ordinare, an de cri-
 minibus ipsi objectis iudicium subire.
 His pertetrefactus Theophilus, Joan-
 nem ordinavit. Ordinatus igitur Io-
 annes in Episcopali sede constituitur
 quarto Calendas Martij, Consulatu
 proxime insequenti, quem Romæ qui-
 dem Imperator Honorius, Constanti-
 nopoli vero Eutychianus Præfectus Præ-
 torio editionibus ludisque celebrarunt.
 Sed quoniam hujus viri celebris tama
 est, tum ex libris quos scriptos reliquit,
 tam ex multis ærumnis quas pertulit, æ-
 quum esse arbitror ut res ejus non silen-
 tio tradantur à nobis, sed potius ea quæ
 pluribus de illo dici possunt, brevi com-
 pendio complectamur. Dicamusque
 quis & unde fuerit: quomodo ad sacer-
 dotii honorem vocatus, eodemque post-
 ea ad sacerdotii honorem vocatus, eo-
 demque postea spoliatus sit: denique
 qua ratione plus honoris post obitum
 consecutus sit, quam dum viveret.

Κεφ. γ.

Πρὸς τὸν ἰσίδωρον τὸν ἐπίσκοπον τῆς ῥώμης
 ἐπιπέψασθαι τὸν ἰσίδωρον ἐπισκοπῆν τῆς ῥώμης.

CAP. III.

De genere & institutione Joannis Episcopi C. P.

Ἰωάννης, ἀνιοχεύς μὴν ἦν τ' κοίλης συρίας
 Ἰνός δ' Ἰσικένδρος καὶ μητρὸς ἀνθύσης, ὅς ἐν-

Ioannes igitur oriundus fuit Antio-
 chia, quæ urbs est Syriæ Cœles, patre
 Secundo, matre Anthufa, nobili
 P p iij